

## بررسی رابطه پارامترهای دوام و مقاومت فشاری در پوشش بتنی کانالهای آبیاری (مطالعه موردی در همدان)

\* رضا بهراملو و حسین بانژاد

\* نگارنده مسئول: همدان، دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، گروه مهندسی آب، ص. پ. ۵۳۸-۷۶۱۷۵، تلفن: ۰۸۱(۳۴۴۲۴۰۱۲)،

پیامنگار: pbanjad@basu.ac.ir

بهترتب: دانشجوی دکتری سازه‌های آبی؛ و دانشیار گروه مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

تاریخ دریافت: ۹۳/۱/۱۶؛ تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۱۱

### چکیده

بنابراین با دوام بتنی است که قابلیت خدمت‌رسانی خود را در طول عمر پروژه و در شرایط مختلف حفظ کند. بر اساس منابع موجود، برخی از پوشش‌های بتنی که در روزهای اولیه اجرا دارای مقاومت فشاری مناسبی هستند، بدليل نداشتن دوام، بعد از مدت زمانی دچار تخریب شده‌اند. در این پژوهش، رابطه بین پارامترهای مختلف دوام (جذب آب اولیه، جذب آب نهایی، عمق نفوذ آب و تخلخل) با پارامتر مقاومت فشاری در پوشش بتنی کانالهای آبیاری وراینه و دینگله کهربیز در استان همدان بررسی شده است. برای این منظور از پوشش بتنی این کانال‌ها بهترتب ۱۵ و ۱۲ مغزه بتنی به قطر ۶۹ میلی‌متر و با طول متفاوت تهیی و پارامترهای دوام و مقاومت فشاری آنها در آزمایشگاه تعیین گردید. بر اساس نتایج این پژوهش مشخص شد که پاره‌ای از پارامترهای دوام با مقاومت فشاری مغزه‌ها، رابطه خطی ندارند که بتوان با بالا بودن مقاومت فشاری از دوام نمونه‌ها نیز اطمینان داشت. لذا در ارزیابی کیفیت دوام پوشش بتنی برای شرایط یخ‌بندان، نمی‌توان تنها به مقاومت فشاری اکتفا کرد. از کل نمونه‌های تهیی شده در کانال‌های وراینه (۱۵ مغزه) و دینگله کهربیز (۱۲ مغزه)، بهترتب ۶ و ۴ مورد از مغزه‌ها (۴۰ و ۳۴ درصد) دارای مقاومت فشاری بالاتر از حداقل توصیه شده بودند. از بین مغزه‌هایی با مقاومت فشاری قابل قبول به ترتیب ۳ و ۲ نمونه (۵۰ درصد نمونه‌هایی با مقاومت فشاری قابل قبول) به رغم مقاومت بالا، مشخصات دوام قابل قبول را برای جلوگیری از تخریب در شرایط یخ‌بندان و ذوب مکرر نداشتند. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که عمق نفوذ آب و تخلخل متوسط مغزه‌ها بیش از ۲/۵ برابر و جذب آب اولیه و نهایی متوسط مغزه‌ها بیش از ۱/۵ برابر مقدار مجاز است که بیانگر فضاهای کرمو و متصل به هم‌دیگر و محیط مناسب برای نفوذ و تجمع آب و ایجاد یخ‌بندان و تخریب می‌باشد. همچنین نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد که برخی از نمونه‌ها با پارامترهای دوام مختلف (کمتر یا بیشتر از حد مجاز برای شرایط یخ زدن و ذوب شدن مکرر) دارای مقاومت فشاری نسبتاً ثابت هستند. از این رو با داشتن مقدار مقاومت فشاری قابل قبول نمی‌توان از با دوام بودن پوشش اطمینان داشت و برای این منظور لازم است آزمایش‌های خاص مربوط به دوام را اجرا کرد.

### واژه‌های کلیدی

پوشش بتنی، دوام، کانالهای آبیاری، مقاومت فشاری، همدان

نصف روز دما بالاتر از ۱۰ درجه سلسیوس نباشد

مقدمه

اقلیم سرد و یخ‌بندان به محیطی گویند که دمای (Famili, 2012). بر اساس آنالیز آماری داده‌های حرارتی، استان همدان دارای اقلیم سرد و یخ‌بندان است متوسط آن کمتر از ۵ درجه سلسیوس باشد و در بیش از

دوام پوشش بتنی بعد از اجرا می‌داند. طبق تعریف ای‌سی‌آی آی ۱۲۰۱ (Anon, 2001)، دوام بتن حاوی سیمان پرتلند به توانایی آن برای مقابله با هوازدگی، تهاجم شیمیایی، سایش و یا هر فرآیندی گفته می‌شود که به آسیب‌دیدگی می‌انجامد.

بررسی‌های مامن‌پوش (Mamanpoush, 2000)، بهراملو (Bahramlou, 2007, 2012)، بهراملو و سیدان (Bahramlou & Seyedan, 2011) و توصیه‌های نشریه ۱۰۸ سازمان برنامه و بودجه (Anon, 1995) نشان می‌دهد که پوشش بتنی به کار رفته در کانال‌های آبیاری که در ابتدا دارای مقاومت فشاری قابل قبولی بوده‌اند، بعد از گذشت مدت زمانی از اجرا به دلیل ناکافی بودن دوام آنها در شرایط مختلف محیطی، از جمله محیط سرد و یخ‌بندان، دچار ترک‌خوردگی و تخریب شده‌اند. الزامات اساسی بتن خوب در حالت سخت شده عبارت است از مقاومت فشاری رضایت‌بخش و دوام کافی (Famili, 2012). آزمایش‌های دوام در ارزیابی کیفیت بتن، بسیار زمان‌بر، مخرب و پرهزینه‌اند و به همین دلیل در پژوهش‌های اجرایی کمتر به کار می‌روند و بیشتر پارامترهای مقاومتی در آنها بررسی می‌شود و ملاک ارزیابی کیفیت بتن قرار می‌گیرد (Tadayon, 2011). رمضانیان‌پور و شاهناظری (Ramezanianpour & Shahnazari, 2012) عوامل مؤثر بر مقاومت بتن را شامل نسبت آب به سیمان، تخلخل، درجه تراکم، سن بتن، نسبت سنگدانه به سیمان (عیار سیمان)، کیفیت سنگدانه و حداقل اندازه سنگدانه ذکر شده است. رمضانیان‌پور و شاهناظری (Ramezanianpour & Shahnazari, 1988) سخت شده در اثر سیکل‌های مکرر ذوب و یخ‌بندان در هوای سرد را در سازه‌های آبی (نظیر کانال‌ها که در صورت عدم رعایت استانداردهای تجویزی طراحی و ساخت بتن، امکان جذب آب و اشبع شدن آنها وجود دارد)

(Bahramlou & Banejad, 2014) آمیزه، استان همدان دارای اقلیم نیمه‌خشک سرد است (Anon, 2011).

در بحث کیفیت پوشش بتنی در دستورالعمل‌ها، تاکنون مقاومت فشاری ملاک عمل بوده است؛ بر اساس آن بتن بادوام در محیط یخ‌بندان بتنی است که مقاومت فشاری بالایی داشته باشد. بتن رایج‌ترین مصالح در پوشش کانال‌های آبیاری برای کنترل تلفات نشت آب است و ملاک ارزیابی کیفیت آن در شرایط مختلف محیطی، در عمل بر اساس مقدار مقاومت فشاری است. پوشش بتنی به لحاظ مزیت‌های اجرایی و دوام چه، در ایران و چه سایر کشورها، بیش از سایر پوشش‌ها رواج یافته است (Siahi et al., 2011). در حال حاضر پوشش بتنی کانال‌های آبیاری کشور بر اساس ضوابط و معیارهای فنی مندرج در نشریه ۱۰۸ (Anon, 1995) به اجرا در می‌آید. تدین (Tadayon, 2011) اعتقاد دارد که نشریه ۱۰۸ بسیار قدیمی است و در آن ضمن آنکه به مسئله دوام پوشش بتنی توجهی نشده، ملاک ارزیابی کیفیت را فقط مقاومت فشاری دانسته‌اند، در حالی که همواره بین مقاومت فشاری و دوام رابطه مستقیم وجود ندارد. در نشریه ۱۰۸ سازمان برنامه و بودجه (Anon, 1995) در بحث دوام بتن چنین گفته شده که بتنی که دارای مقاومت نسبتاً زیاد است و به نحو صحیح ریخته شده است، در شرایط محیطی معمولی، دوام کافی خواهد داشت. محمدی و شادمند (Mohammadi & Shadmand, 2013) در بررسی علل آسیب‌دیدگی و مکانیزم‌های کاهنده دوام پوشش بتنی کانال‌های آبیاری نتیجه‌گیری کردند که در کانال‌های آبیاری ضرورت دارد طراحی بر مبنای دوام باشد نه مقاومت. بهنامزاده (Behnamzadeh, 2011) یکی از عوامل اصلی ترک‌خوردگی و تخریب پوشش‌های بتنی در کانال‌های آبیاری کشور را اکتفا کردن به مقاومت فشاری (در دستورالعمل‌ها) و توجه نکردن به پارامترهای

عمل آوری مناسب، مقاومت بتن را در مقابل جذب آب به طور معنی داری بالاتر می برد و با افزایش مقاومت فشاری، جذب آب به طور معنی داری کاهش می باید. (Kearsley & Wainwright, 2002) کرسلی و وینرایت (Karsli & Wainwright, 2002) تاثیر تخلخل را بر مقاومت بتن حبابدار بررسی و نتیجه گیری کردند که تخلخل بتن به مقدار زیادی به چگالی (دانسیته) خشک آن وابسته است و مقاومت فشاری بتن تابعی از تخلخل و سن بتن است و با افزایش تخلخل چگالی خشک و مقاومت فشاری کاهش می باید. (Ramezanianpour و همکاران (Ramezanianpour et al., 2011) رمضانیان پور و همکاران (Ramezanianpour et al., 2011) با بررسی رابطه بین مقاومت ویژه سطح بتن، عمق نفوذ آب، نفوذ سریع یون کلر و مقاومت فشاری، نتیجه گرفته اند که با افزایش مقاومت سطحی ویژه<sup>۱</sup> (سختی) مقدار عمق نفوذ آب<sup>۲</sup> و نفوذ سریع یون کلر<sup>۳</sup> به شدت کاهش و مقاومت فشاری به شدت افزایش می باید (برای تعیین سختی سطح بتن بر حسب کیلوگرم بر سانتی متر مربع از چکش اشمیت استفاده می شود). (Datta & Zare, 1989) داتا و زارع (Datta & Zare, 1989) با بررسی دوام بتن در شرایط اقیانوس، در سازه های دریابی، نفوذ پذیری بتن را عامل اصلی تمامی خرابی های بتن دانسته اند.

به دنبال گزارش های موجود در خصوص ناکارآمدی استناد به مقاومت فشاری به عنوان تنها عامل ارزیابی در پوشش بتنی کanal های آبیاری، ضروری است رابطه بین مقاومت فشاری و پارامترهای دوام پوشش بتنی در کanal های آبیاری بررسی شود تا مشخص گردد پوشش بتنی اگر دارای مقاومت فشاری قابل قبولی بود، آیا از لحاظ پارامترهای دوام نیز می تواند مورد تایید باشد یا خیر. در تحقیق حاضر این موضوع در پوشش بتنی کanal و راینه و دینگله کهربیز از استان همدان، بررسی شده است.

محتمل تر می دانند تا سایر سازه های بتنی بهراملو (Bahramlou, 2007) در بررسی علل تخربی پوشش بتنی کanal های آبیاری در دشت همدان نتیجه گرفته که عامل اصلی تخربی بتن، به رغم مقاومت قابل قبول آن در روزهای اول بتن ریزی، بی توجهی به پارامترهای دوام در اقلیم سرد بوده و ذوب و یخbandان های مکرر در اثر نوسانات دمایی ایجاد شده است. اقلیم سرد و یخbandان به محیطی گویند که دمای متوسط کمتر از ۵ درجه سلسیوس بوده و در بیش از نصف روز دما بیشتر از ۱۰ درجه سلسیوس نباشد (Famili, 2012). بر اساس داده های هواشناسی، اقلیم استان همدان در ماه های آذر، دی و بهمن به طور کامل سرد و یخbandان است (Bahramlou & Banejad, 2014) (Al-amoudi et al., 2009) با بررسی رابطه بین مقاومت فشاری و دوام بتن، نتیجه گیری کردند که مقاومت فشاری و پارامترهای دوام (مانند عمق نفوذ آب، جذب آب، میزان نفوذ گاز کلر و ضریب پخش گاز کلر) به نسبت آب به سیمان بستگی دارد. این محققان با ارائه روابطی نتیجه گیری کردند که مقاومت فشاری بتن با پارامترهای دوام در برابر خودگی آرماتورهای بتن مسلح (عمق نفوذ آب، میزان نفوذ گاز کلر، ضریب پخش گاز کلر) رابطه معکوس دارد.

منادی و همکاران (Menadi et al., 2009) مقاومت و دوام بتن حاوی پودر سنگ آهک را بررسی و نتیجه گیری کردند که بین مقاومت فشاری و میزان تخلخل بتن رابطه خطی معکوسی وجود دارد. پاروت (Parrot, 1992) با بررسی جذب آب در پوشش بتنی نتیجه گرفته است که با افزایش نسبت آب به سیمان و کاهش درصد رطوبت عمل آوری، مقدار جذب آب افزایش می باید و همچنین جذب آب با میزان کاهش وزن و مقاومت فشاری رابطه خوبی دارد. بزرگورت و یازیچی اوکلو

## مواد و روش‌ها

کهربایز در دشت همدان- بهار از حوزه آبخیز قره‌چای (هر دو دارای گزارش مطالعات و دفترچه طراحی و اجرا) به عنوان مواد اصلی پژوهش انتخاب شدند. اسناد و مدارک طراحی، اجرا و بهره‌برداری شامل پارامترهایی از قبیل دبی طراحی کanal، طول کanal، بعد هندسی کanal، سال اجرا، ضخامت پوشش، مساحت اراضی تحت آبیاری، شکل مقطع و همچنین کلیه گزارش‌ها و نتایج آزمایش‌های انجام شده در این کanal‌ها هستند که مورد مطالعه قرار گرفتند (جدول ۱).

روش اجرای این پژوهش شامل انتخاب کanal، بررسی اسناد و مدارک، بازدید از محل، مغزه‌گیری از پوشش بتی و اجرای آزمایش‌های آزمایشگاهی است که در ادامه به تفصیل تشریح شده است.

### معرفی کanal‌های مورد بررسی و روش نمونه‌گیری

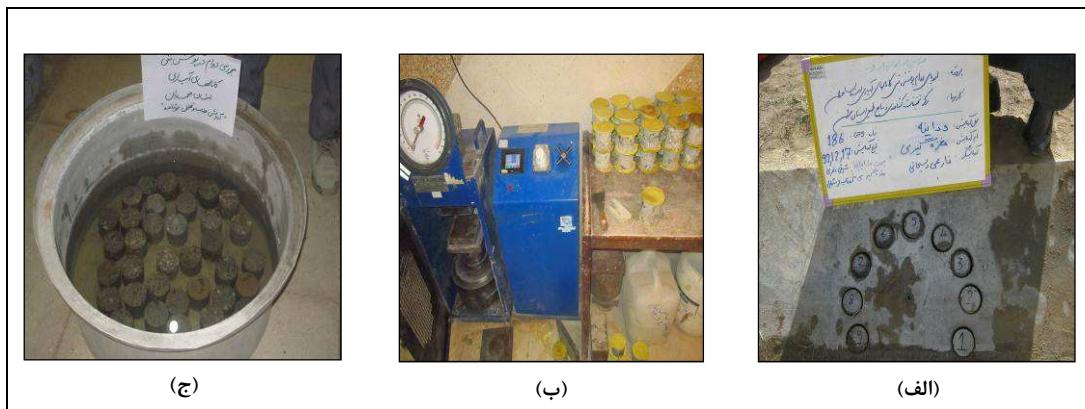
در این پژوهش، کanal‌های آبیاری وراینه در زیر حوزه آبخیز گاماسیاب از کرخه علیا در دشت نهادوند و دینگله

جدول ۱- مشخصات عمومی کanal‌های مورد مطالعه

کanal دینگله کهربایز	کanal وراینه	نام پارامتر
Ding	Var	علامت اختصاری
شرق به غرب	شرق به غرب	جهت کanal
ذوزنقه	ذوزنقه	نوع مقطع
۱۳۷۹	۱۳۸۱	سال اجرا
۳۵۰۰	۱۸۰۰	طول (متر)
۰/۸	۰/۵	عرض کف (متر)
۱/۲۵	۰/۶	عمق (متر)
انتقال آب شرب	۳۰۰	اراضی تحت پوشش (هکتار)
۴۰۰۰	۳۰۰	دبی طرح (لیتر بر ثانیه)
X: 286274 Y: 3855652	X: 259829 Y: 3774228	مشخصات محدوده مغزه‌گیری (UTM)

شده ۶۹ میلی‌متر و طول آنها، با توجه به ضخامت پوشش (حدود ۱۰ سانتی‌متر)، در هر نقطه متغیر است. در شکل ۱ نمونه‌ای از تصاویر مغزه‌گیری و نحوه اجرای آزمایش مقاومت فشاری و جذب آب نشان داده شده است. در محل، مشخصات مغزه‌های بتی تهیه شده شامل: طول نمونه، یکنواختی دانها و وضعیت ظاهری از لحاظ متراکم یا کرم‌بودن بررسی و نمونه‌ها پس از کدگذاری به آزمایشگاه منتقل گردید.

با مراجعه به محل کanal‌ها ابتدا وضعیت ظاهری پوشش بتی بررسی و در سه نقطه از طول کanal مغزه‌گیری شد. در بالا و زیر خط داغاب جریان در بخش شبیدار (عمده مشکلات در بخش شبیدار کanal‌هاست) کanal وراینه و دینگله کهربایز به ترتیب تعداد ۱۵ و ۱۲ نمونه بتن سخت شده به روش مغزه‌گیری طبق استاندارد ASTM C-42 (Anon, 1997) با استفاده از دستگاه مغزه‌گیر استوانه‌ای تهیه گردید. قطر مغزه‌های بتی تهیه



شکل ۱- (الف) محل مغزه‌گیری، (ب) کلاهک‌گذاری و تعیین مقاومت فشاری، (ج) تعیین جذب آب و تخلخل

عمق نفوذ یافته در یک بتن خوب ۳۰ میلی‌متر تجویز شده است.

#### نتایج و بحث

نتایج پژوهش شامل متوسط درصد جذب آب اولیه، جذب آب نهایی، چگالی، مقدار عمق نفوذ آب و مقاومت فشاری مغزه‌های بتنی تهیه شده از پوشش کانال مورد مطالعه است. در جدول‌های ۲ و ۳ تعداد مغزه‌های بتنی تهیه شده از کانال‌های بتنی مورد مطالعه و نتایج آزمایش‌های مختلف اجرا شده روی آنها ارائه شده است. در برخی از نمونه‌ها به دلیل تخلخل بالا و کیفیت پایین، اجرای آزمایش عمق نفوذ آب امکان‌پذیر نبود که در این جداول در مقابل آنها خط تیره گذاشته شده است. برای بررسی ارتباط مقاومت فشاری با سایر پارامترهای دوام اندازه گیری شده در مغزه‌های بتنی، هریک از پارامترهای دوام نسبت به مقاومت فشاری، در یک دستگاه مختصات رسم و روابط آنها در شکل‌های ۲ تا ۵ ارائه شده است.

#### انجام آزمایش‌های آزمایشگاهی

در آزمایشگاه روی مغزه‌های بتنی آزمایش‌های تعیین چگالی، جذب آب اولیه، جذب آب نهایی، عمق نفوذ آب، مقاومت فشاری اجرا و درصد تخلخل تعیین شد؛ که روش و استانداردهای هر یک در ادامه تشریح شده است. آزمایش‌های جذب آب به شکل‌های مختلفی وجود دارد. در این پروژه میزان درصد جذب آب اولیه (نیم ساعت) و نهایی (یک روزه)، جرم مخصوص و تخلخل مغزه‌های بتنی با روش ASTM C 642 (Anon, 2000a) تعیین شد. تخلخل مغزه‌ها از روی مغزه‌های تهیه شده، تعیین شد. تخلخل مغزه‌ها حاصل ضرب چگالی در جذب آب نهایی آنها تعیین گردید. برای تعیین عمق نفوذ آب در بتن از روش استاندارد اروپایی شماره ۱۲۳۹۰-۸ (Anon, 2000b) استفاده گردید. در این استاندارد، نمونه بتنی سه روز از سطح زیرین تحت فشار ۵/۰ مگاپاسکال (۵ بار) قرار می‌گیرد و پس از آن حداکثر عمق نفوذ آب بر حسب میلی‌متر اندازه گیری می‌شود. بر اساس آیین‌نامه پایایی بتن ایران (Ramezanianpour & Poorkhorshidi, 2005) حداکثر

جدول ۲- نتایج آزمایش‌های اجرا شده روی مغزه‌های بتی کانال وراینه

عمق نفوذ آب (میلی‌متر)	جذب آب نهایی (درصد)	جذب آب اولیه (درصد)	چگالی (گرم بر سانسی‌مترباع)	تخلخل (درصد)	مقاومت فشاری (کیلوگرم بر سانسی‌مترباع)	شماره مغزه
۶۰	۵/۵	۵/۰	۲/۰۵	۱۱/۳	۲۸۰	Var-1
-	۷/۳	۵/۲	۲/۱۵	۱۵/۷	۲۰۰	Var-2
۲۸	۴/۵	۴/۲	۲/۱۲	۹/۵	۳۱۷	Var-3
۸۰	۸/۸	۵/۸	۲/۰۸	۱۸/۳	۶۲	Var-4
-	۹/۰	۶/۰	۲/۰۹	۱۸/۸	۱۵۱	Var-5
۲۰	۶/۹	۴/۰	۲/۲	۱۵/۲	۳۰۵	Var-6
۱۱۰	۸/۸	۷/۱	۲/۱۳	۱۸/۷	۶۵	Var-7
-	۸/۵	۵/۵	۲/۱۵	۱۸/۳	۲۰۰	Var-8
۸۰	۴/۹	۲/۵	۲/۳۰	۱۱/۳	۲۹۰	Var-9
۷۵	۶/۰	۴/۵	۲/۲۷	۱۳/۶	۲۹۰	Var-10
۱۰	۳/۹	۲/۸	۲/۳۵	۹/۲	۳۲۰	Var-11
۶۷	۸/۸	۳/۹	۲/۲۰	۱۹/۴	۹۵	Var-12
۲۵	۶/۰	۲/۰	۲/۴۴	۱۴/۶	۳۲۰	Var-13
۸۷	۹/۷	۸/۰	۲/۰۳	۱۹/۷	۶۰	Var-14
۸	۳/۷	۱/۷	۲/۳۴	۸/۷	۲۷۰	Var-15
۵۴	۶/۸	۴/۵	۲/۲	۱۴/۸	۲۱۵	میانگین

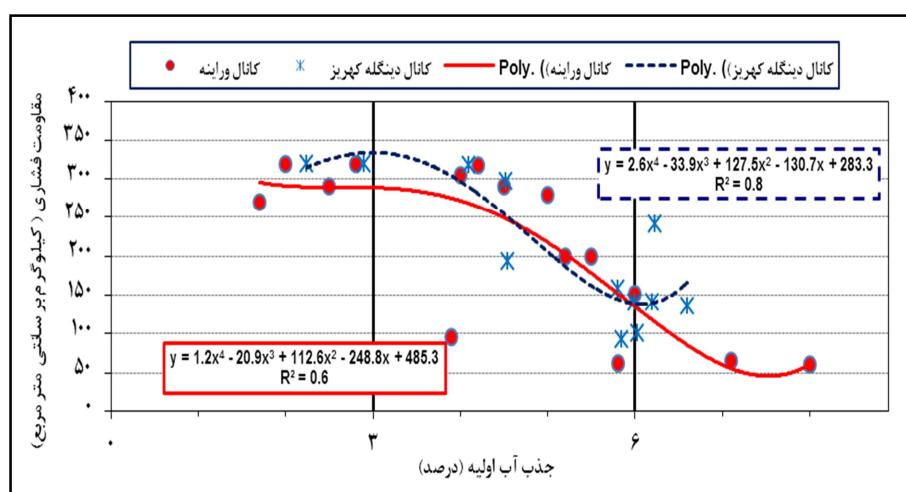
جدول ۳- نتایج آزمایش‌های اجرا شده روی مغزه‌های بتی کانال دینگله کهریز

جذب آب نهایی (درصد)	جذب آب اولیه (درصد)	چگالی (گرم بر سانسی‌مترباع)	تخلخل (درصد)	مقاومت فشاری (کیلوگرم بر سانسی‌مترباع)	شماره مغزه
۷/۳	۴/۵	۲/۰۸	۱۸/۵	۱۹۲	Ding-1
۴/۰	۲/۹	۲/۲۰	۱۴/۵	۳۱۹	Ding -2
۵/۳	۴/۱	۲/۳۰	۱۳/۹	۳۱۷	Ding -3
۸/۵	۶/۶	۲/۰۸	۲۱/۴	۱۳۵	Ding -4
۸/۹	۶/۲	۲/۰۹	۲۰/۱	۱۴۰	Ding -5
۸/۶	۵/۸	۲/۱۱	۱۷/۰	۱۵۸	Ding -6
۷/۰	۶/۰	۲/۱۹	۱۹/۰	۱۴۰	Ding -7
۷/۴	۴/۵	۲/۲۵	۱۴/۰	۲۹۷	Ding -8
۴/۶	۲/۲	۲/۲۱	۱۳/۵	۳۲۰	Ding -9
۹/۰	۵/۹	۲/۱۸	۱۹/۵	۹۳	Ding -10
۷/۰	۶/۲	۲/۲۲	۱۵/۰	۲۴۱	Ding -11
۱۰/۰	۶/۰	۲/۲۰	۱۹/۰	۱۰۰	Ding -12
۷/۳	۵/۱	۲/۰	۱۷/۰	۲۰۴	میانگین

۳۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌مترمربع است. در شکل ۲ دیده می‌شود که ۶ مورد (۴۰ درصد) از نمونه‌های کanal وراینه و ۴ مورد (۳۴ درصد) از نمونه‌های کanal دینگله کهریز دارای مقاومت فشاری قابل قبول (نزدیک و بیش از حداقل مجاز) هستند. از ۶ و ۴ مورد گفته شده در بالا در کanal وراینه و دینگله کهریز که مقاومت فشاری قابل قبول دارند، به ترتیب ۳ و ۲ مورد دارای جذب آب اولیه بالایی است و از لحاظ دوام بتن قابل قبول نیست. این موضوع بدان معنی است که در ارزیابی دوام بتن در منطقه سردسیر مورد مطالعه، تعیین مقاومت فشاری کفايت نمی‌کند و تضمین‌کننده دوام آن در طول عمر بهره‌برداری نخواهد بود.

### رابطه مقاومت فشاری و جذب آب اولیه

در شکل ۲ مقادیر مقاومت فشاری و جذب آب اولیه در آزمونهای بتی هر دو کanal مورد ارزیابی، ارائه شده است. مطابق این شکل، برای جذب آب اولیه از ۲ تا ۴ درصد، مقدار مقاومت فشاری در مغزه‌های هر دو کanal تغییر چندانی نداشته و تقریباً ثابت است و بعد از آن با رابطه نزدیک به خط نسبت معکوس با جذب آب اولیه دارد. بر اساس آیین‌نامه بتن ایران (Tadayon, 2005)، تدين (Anon, 1983) برای دوام بتن در شرایط ۱۸۸۱ انگلستان (Anon, 1983) برای دوام بتن در شرایط یخ زدن و ذوب مکرر، مقدار مجاز حداکثر جذب آب اولیه ۳ درصد، و حداقل مقاومت فشاری مغزه‌های استوانه‌ای



شکل ۲- رابطه جذب آب اولیه و مقاومت فشاری مغزه‌های بتی در کanal‌های مورد مطالعه

(Tadayon, 2011) و استاندارد ۱۸۸۱ انگلستان (Anon, 1983) برای دوام بتن در شرایط یخ زدن و ذوب مکرر مقدار مجاز حداکثر جذب آب نهایی ۵ درصد است. مطابق این شکل، ۶ مورد از نمونه‌های کanal وراینه (۴۰ درصد) مقاومت فشاری قابل قبول (نزدیک و بیش از حداقل مجاز) دارند ولی از میان آنها تنها در ۴ مورد جذب آب نهایی کمتر از حداکثر قابل است. همچنین ۴ مورد از نمونه‌های کanal دینگله کهریز (۳۴ درصد) مقاومت فشاری

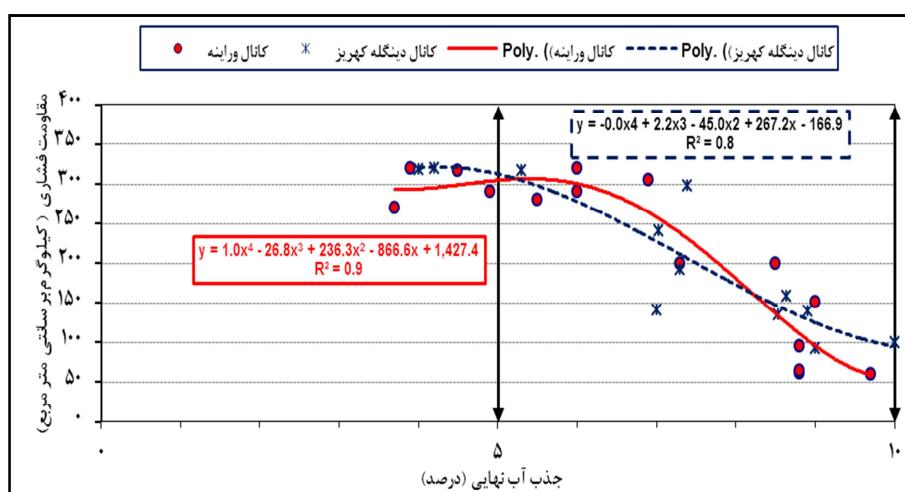
### رابطه مقاومت فشاری و جذب آب اولیه

در شکل ۳ مقاومت فشاری و جذب آب نهایی نسبت به هم برای مغزه‌های بتی هر دو کanal رسم شده است. مطابق این شکل برای جذب آب نهایی از ۳/۵ تا ۶ درصد، مشابه شکل ۱، مقدار مقاومت فشاری در هر دو کanal تغییر چندانی ندارد و تقریباً ثابت است و بعد از آن با رابطه نزدیک به خط نسبت معکوس با جذب آب نهایی دارد. بر اساس آیین‌نامه بتن ایران (Anon, 2005)، تدين

شادمند (Mohammadi & Shadmand, 2013) در بررسی علل آسیب دیدگی و مکانیزم‌های کاهنده دوام پوشش بتنی کanal‌های آبیاری نتیجه‌گیری کردند که برای اطمینان از عملکرد مناسب در کanal‌های آبیاری، طرح اختلاط باید بر مبنای دوام باشد نه مقاومت؛ نتایج حاصل از این پژوهش با گزارش این محققان نیز همخوانی دارد. بر اساس نمودار شکل ۱ و ۲، ادعای بزکورت و یازیچی اوغلو (Bozkurt & Yazicioglu, 2010) در اینباره که مقاومت فشاری و جذب آب دارای رابطه معکوس معنی‌داری هستند، نمی‌تواند همواره درست باشد.

قابل قبول (نزدیک و بیش از حداقل مجاز) دارند ولی از میان آنها تنها در ۲ مورد جذب آب نهایی کمتر از حد اکثر قابل است که نشان می‌دهد ممکن است یک نمونه بتن دارای مقاومت فشاری قابل قبولی باشد ولی از لحاظ دوام قابل قبول نباشد. این نتیجه‌گیری تاکیدی است بر این موضوع که در ارزیابی کیفیت دوام بتن نمی‌توان تنها به مقاومت فشاری استناد کرد.

تدين (2011) در بررسی دوام بتن گزارش نمود که در شرایط سرد مقاومت فشاری بالا به تنها دلیل بر دوام بتن نیست؛ نتایج بدست آمده از این پژوهش با گزارش یاد شده همخوانی دارد. محمدی و



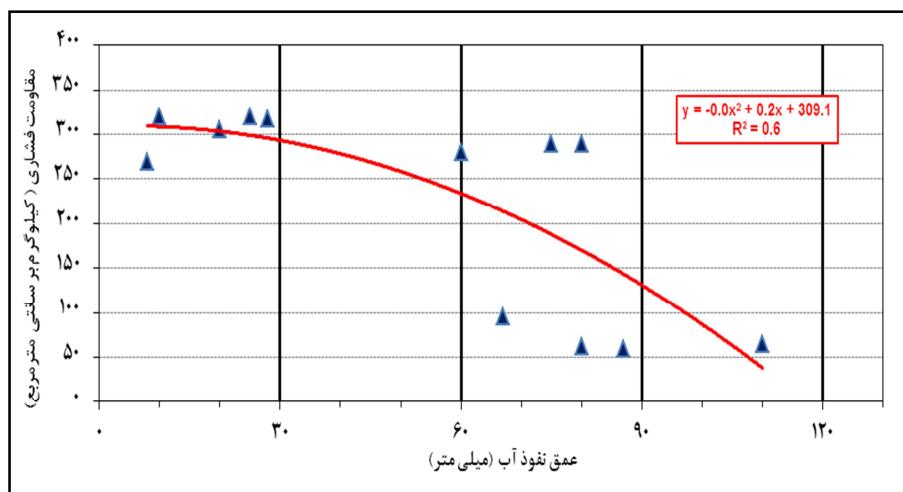
شکل ۳- رابطه جذب آب نهایی و مقاومت فشاری مغزه‌های بتنی در کanal‌های مورد مطالعه

بسنده کرد که باز هم تاییدی است بر نتایج تحقیقات تدين (2011). نشریه ۱۰۸ سازمان برنامه و بودجه (Anon, 1995) بتنی را در منطقه سردسیر با دوام می‌داند که دارای مقاومت فشاری قابل قبولی باشد؛ که این موضوع با نتایج پژوهش، که در راستای رد این تعریف از دوام در این نشریه است، تناقض دارد. همچنان شکل ۴ در تناقض با بخشی از نتایج العمودی و همکاران (Al-amoudi *et al.*, 2009) و پاروت (Parrott, 1992) است؛ این محققان رابطه مقاومت فشاری و عمق نفوذ آب

رابطه مقاومت فشاری و عمق نفوذ آب در مغزه‌ها شکل ۴ مقدار عمق نفوذ آب در مغزه‌های بتنی را نسبت به مقاومت فشاری آنها نشان می‌دهد. مطابق این شکل اگر عمق نفوذ آب کمتر از ۳۰ میلی‌متر (حداکثر مجاز برای دوام در شرایط یخ‌بندان) باشد، مقدار مقاومت فشاری ثابت است. لذا با اندازه‌گیری مقاومت فشاری نمی‌توان جذب آب ثابتی را نتیجه‌گیری کرد. این موضوع نیز بیانگر این است که نمی‌توان در ارزیابی کیفیت دوام بتن در شرایط سرد، تنها به اندازه‌گیری مقاومت فشاری

جنس مصالح، نحوه بتن‌ریزی و عمل آوری بر آن تاثیر زیادی دارد و به همین دلیل است که داده‌ها در نمودار سیار پراکنده هستند و ضریب همبستگی پایین است.

را خطی معکوس ارائه داده‌اند ولی در شکل ۴ دیده می‌شود که این رابطه خطی نیست. با توجه به اینکه در عمق نفوذ، آب تحت فشار وارد بتن می‌شود، بنابراین



شکل ۴ - رابطه عمق نفوذ آب و مقاومت فشاری مغزه‌های بتنی کanal و راینه

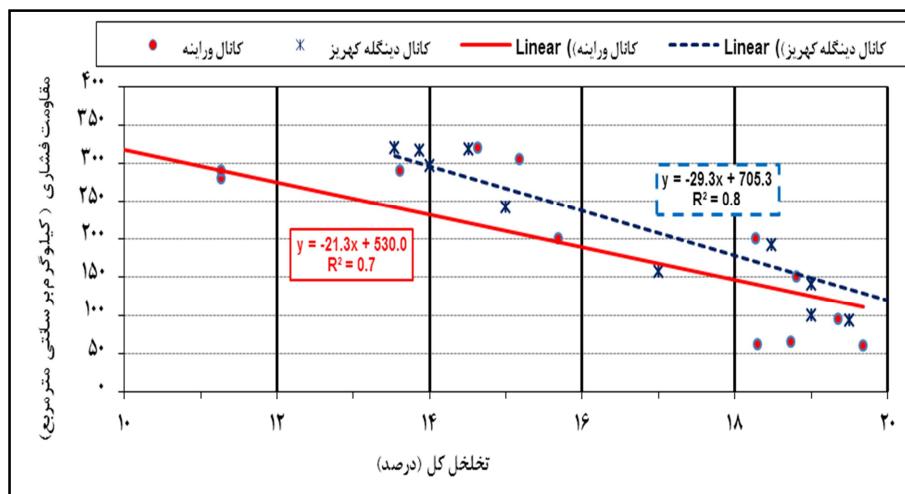
بتن فراهم می‌سازد که به کاهش دوام خواهد انجامید. نتیجه‌گیری از شکل ۵ تاییدی است بر نتایج فامیلی (Famili, 2012) برای مقادیر مقاومت فشاری بتن تا ۶۰ مگاپاسکال که به صورت خطی تعریف شده است.

#### رابطه چگالی و تخلخل مغزه‌ها

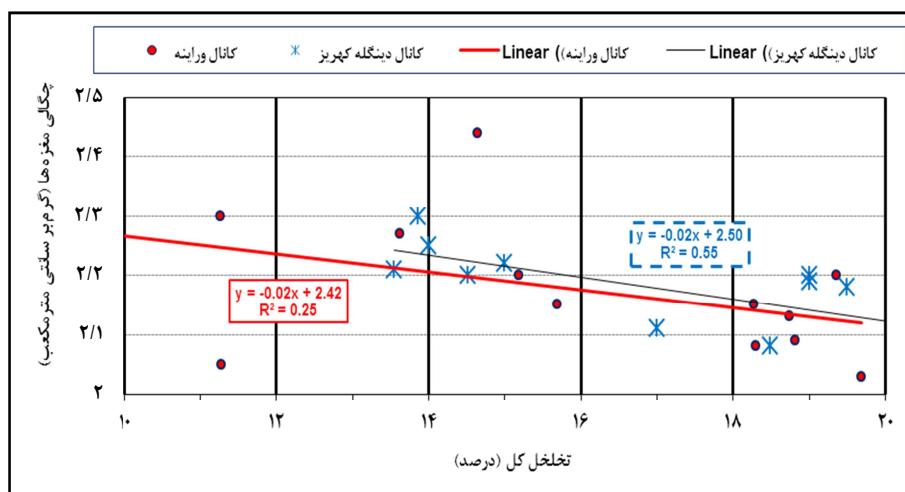
در شکل ۶ رابطه چگالی مغزه‌های بتنی و تخلخل آنها رسم شده که نشان‌دهنده رابطه خطی معکوس بین آنهاست. درجه پایین همبستگی بین این دو پارامتر را می‌توان به نوع سنگدانه‌ها ارتباط داد زیرا در نمونه‌های مختلف اخذ شده، نوع سنگدانه‌ها یکسان نیست. اگر در نمونه‌های مختلف از یک نوع سنگدانه با مشخصات خیلی نزدیک به هم استفاده گردد (موضوعی تقریباً غیر ممکن)، رابطه چگالی مغزه‌های بتنی و تخلخل همبستگی بیشتری خواهد داد.

#### رابطه مقاومت فشاری و تخلخل مغزه‌ها

شکل ۵ رابطه تخلخل کل مغزه‌های بتنی را نسبت به مقاومت فشاری آنها نشان می‌دهد. مطابق این شکل، با افزایش تخلخل، مقاومت فشاری به صورت خطی کاهش می‌یابد. رمضانیان‌پور و شاهناظری (Ramazanianpour & Shahnazari, 2012) یکی از عوامل اصلی مؤثر بر مقاومت فشاری را تخلخل می‌دانند که در راستای نتایج این پژوهش است. منادی و همکاران (Menadi *et al.*, 2009) نیز در نتایجی مشابه نتیجه ارائه شده در شکل ۵، گزارش نمودند که بین تخلخل و مقاومت فشاری در بتن، رابطه خطی معکوس وجود دارد. با افزایش تخلخل، بخش جامد بتن (سنگدانه و خمیر سیمان که بار فشاری را تحمل می‌کند) کاهش می‌یابد و لذا مقاومت نیز کاهش خواهد یافت. این موضع زمینه ورود بیشتر آب و املاح منبسط‌شونده را به داخل



شکل ۵- رابطه تخلخل نسبت به مقاومت فشاری مغزه‌های بتونی در کانال‌های مورد مطالعه



شکل ۶- رابطه تخلخل و چگالی مغزه‌های بتونی در کانال‌های مورد مطالعه

## نتیجه‌گیری

- مقاومت فشاری و چگالی بتون به کار رفته در پوشش بتونی کانال‌های آبیاری مورد ارزیابی با تخلخل آنها رابطه خطی معکوس دارد.
- رابطه بین مقاومت فشاری و پارامترهای دوام (جذب آب اولیه، جذب آب نهایی، عمق نفوذ آب) همواره خطی نیست که بتوان نتیجه‌گیری کرد با افزایش مقاومت فشاری، دوام پوشش بتونی نیز افزایش می‌یابد (به خصوص در مقاومت‌های بالا).

- خلاصه نتایج حاصل از این پژوهش به شرح زیر است:
- از ۱۵ مغزه بتونی کانال و رابنه و از ۱۲ مغزه بتونی کانال دینگله کهریز، تنها به ترتیب ۶ و ۴ (۴۰ و ۳۴ درصد) دارای مقاومت فشاری بیش از حداقل قابل قبول (۳۰۰ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع) هستند.
  - حدود نیمی از مغزه‌هایی که دارای مقاومت فشاری قابل قبول هستند، برای مقابله با شرایط سرد منطقه دوام لازم

- بر اساس روابط بین مقاومت فشاری و پارامترهای دوام، پیشنهاد می شود که از قضاوت در خصوص دوام بتن در مقابل یخندان و ذوب بر مبنای مقاومت فشاری خودداری شود و در پوشش بتنی علاوه بر کنترل مقاومت فشاری، کنترل پارامترهای دوام بتن در شرایط یخندان نیز اجباری گردد.
- ضروری است برنامه ترمیم و بهسازی پوشش بتنی در بخش های تخریب شده و در معرض تخریب کانال های مورد ارزیابی را هرچه سریعتر به اجرا درآورد.
- پیشنهاد می شود پروژه های مشابه نیز برای ارزیابی دوام پوشش بتنی کانال ها در مقابل حمله مواد اسیدی، سولفات ها، کربنات ها و غیره تصویب و اجرا گردد.
- رابطه پارامترهای دیگر دوام بتن در شرایط سردسیری (سیکل های ذوب و یخندان، مقاومت الکتریکی، جذب آب مویینه و...) نیز برای پوشش بتنی در پروژه های آتی بررسی شود.
- ضروری است در نشریه شماره ۱۰۸ سازمان برنامه و بودجه (Anon, 1995) بخش دوام پوشش بتنی کانال ها (صفحه ۶۷، بند ۳-۷) که در خصوص دوام بتن گفته شده است: بتنی که دارای مقاومت فشاری بالای باشد در شرایط معمولی بادوام است، تجدید نظر و مطالبی گنجانده شود که دوام پوشش بتنی را تضمین کند.
- نمونه هایی با پارامترهای دوام مختلف (کمتر یا بیشتر از حد مجاز برای شرایط بخ زدن و ذوب شدن مکرر) دارای مقاومت فشاری یکسانی هستند. یعنی با داشتن مقاومت فشاری بالا ممکن است دوام بتن قابل قبول یا غیر قابل قبول باشد و نمی توان صرفاً به استناد مقاومت فشاری بالا اطمینانی از دوام داشت.
- عمق نفوذ آب و تخلخل مغزه ها بیش از ۲/۵ برابر حداکثر مجاز (۳۰ میلی متر) است.
- جذب آب اولیه و نهایی مغزه ها، بیش از ۱/۵ برابر حداکثر مجاز (به ترتیب ۳ و ۵ درصد) و بیانگر فضاهای کرم و متصل به همدیگر و محیطی مناسب برای نفوذ و تجمع آب است که پس از آن یخندان و تخریب پیش می آید.
- با توجه به عدم تامین شرایط دوام پوشش بتنی در شرایط سرد منطقه، بخش هایی از پوشش های بتنی تخریب شده و بخش های دیگر نیز در معرض تخریب است.
- توصیه های ارائه شده در نشریه ۱۰۸ سازمان برنامه و بودجه (Anon, 1995)، به تنها بی جوابگوی دوام پوشش بتنی در شرایط سرد منطقه در کانال های مورد ارزیابی نبوده است.
- بر اساس نتایج این پژوهش، پیشنهادهای زیر قابل ارائه است:

## مراجع

- Al-amoudi, O. S., Al-kutti, W. A. Shamsad, A. and Maslehuddin, M. 2009. Correlation between compressive strength and certain durability indices of plain and blended cement concretes. Cement Concrete Comp. 31, 672-676.
- Anon. 1983. Testin Concrete, part 122: Method for Determination of Water Absorption. BS 1881. British Standard. London. England.
- Anon. 1995. Technical Criteria in Irrigation and Drainage Networks, Common Technical Specifications. Budget and Programing Organization. (in Farsi)

- Anon. 1997. Standard Test Method for Obtaining and Testing Drilled Cores and Sawed Beams of Concrete. ASTM C 42/C 42M-03. Annual Book of ASTM Standards. Philadelphia.
- Anon. 2000a. Standard Test Method for Density, Absorption and voids in Hardened Concrete. ASTM C 642. Annual Book of ASTM Standards. Philadelphia.
- Anon. 2000b. Testing Hardened Concrete. Part 8: Depth of Penetration of Water Under Pressure. EN 12390-9. European Committee for Standardization.
- Anon. 2001. Guide to Durable Concrete. ACI Committee 201 (ACI 201.1R). American Concrete Institute. Farmington. Hills. Mich.
- Anon. 2005. Iranian Concrete Bylaw. Budget and Programming Organization. No. 120. (in Farsi)
- Anon. 2011. Hamedan Water Physiognomy. Hamedan Regional Water Co. 3<sup>th</sup> year. No. 30. (in Farsi)
- Bahramlou, R. 2007. Evaluation of failure factor causes of concrete lining in irrigation canals (case study in Hamean-Bahar plain). J. Agric. Eng. Res. 8(3): 81-92.
- Bahramlou, R. 2012. Effect of concrete lining in water seepage losses from irrigation canals in Hamedan province. J. Water Res. Iran. 6(11): 75-83. (in Farsi)
- Bahramlou, R. and Seyedian, S. M. 2011. Evaluation of economic in concrete linings of irrigation canals in cold climatic condition area. Iranian J. Irrig. Drain. 2(5): 254-262. (in Farsi)
- Bahramlou, R. and Banejad, H. 2014. Evaluation quality of durability in concrete lining of irrigation canals in cold climates (case study in Hamedan province). Iranian J. Irrig. Drain. 1(8): 171-179. (in Farsi)
- Behnamzadeh, A. H. 2011. Irrigation and drainage networks and necessity to pay attention to quality of hard concrete in lining of irrigation canals. First Workshop on Evaluation of Concrete Quality in Irrigation Canals Lining (Methods and Standards). Jahad Agriculture Organization of Hamedan. Iran. (in Farsi)
- Bozkurt, N. and Yazicioglu, S. 2010. Strength and capillary water absorption of lightweight concrete under different curing conditions. Indian J. Eng. Mater. S. 17, 145-151.
- Datta, T. K. and Zare, K. 1989. Durability of concrete in ocean environment. Proceedings of the First Seminar on the Role of Admixtures in the Development of Concrete Technology. Iran.
- Famili, H. 2012. Properties of Concrete. University of Science & Technology Pub. (in Farsi)
- Kearsley, E. P. and Wainwright, P. J. 2002. The effect of porosity on the strength of foamed concrete. Cement Concrete Res. 32, 233-239.
- Mamanpoosh, A. R. 2000. Evaluation of technical and maintenance management problems in right side of Nekooabad irrigation networks of Zaiandehrood in Esfahan. Research Report. Agricultural Engineering Research Institute. (in Farsi)
- Menadi, B., Kenai, S., Khatib, J. and Ait-Mokhtar, A. 2009. Strength and durability of concrete incorporating crushed limestone sand. Constr. Build. Mater. 23, 625-633.
- Mohammadi, Y. and Shadmand, M. 2013. Evaluation of failure factors and reducer mechanism of concrete durability in irrigation canals. J. Retrofit. Rehab. Ind. 5, 59-64. (in Farsi)

- Parrott, L. J. 1992. Water absorption in cover concrete. Mater. Struct. 25, 284-292.
- Ramezanianpour, A. A. and Shahnazari, M. R. 1988. Concrete Technology in Cold and Freezing Climate. University of Science & Technology Pub. (in Farsi)
- Ramezanianpour, A. A. and Poorkhorshidi, A. R. 2005. National Bylaw of Concrete Durability in Persian Gulf and Oman Sea Area (Proposal). Road, Housing & Urban Development Research Center (BHRC). No. 428. Tehran. Iran.
- Ramezanianpour, A. A. and Shahnazari, M. R. 2012. Concrete Technology. University of Science & Technology Pub. (in Farsi)
- Ramezanianpour A. A., Pilvar, A. R. Mahdikhani, M. and Moodi, F. 2011. Practical evaluation of relationship between concrete resistivity, water penetration, rapid chloride penetration and compressive strength. Constr. Build. Mater. 25, 2472-2479.
- Siahi, M. K., Farhadi Hikooei, A., Jafari, A., Nasher, H., Jafari, M. S., Moalemi, M., Dallalzadeh, A. R., Babaei, A. R., Dasdar, V. and Eghbali, M. 2011. Construction of Irrigation Canals, Limits and Methods. National Committee on Irrigation and Drainage. (in Farsi)
- Tadayon, M. 2011. Concrete durability, standards and methods. First Workshop on Evaluation of Concrete Quality in Irrigation Canals Lining (Methods and Standards). Jahad Agriculture Organization of Hamedan. Iran. (in Farsi)

## Relationship between Compressive Strength and Durability in Concrete Linings of Irrigation Canals in Hamedan, Iran

R. Bahramlou and H. Banejad\*

\* Corresponding Author: Associate Professor, Water Engineering Department, Agriculture Faculty, Bou-Ali Sina University of Hamedan. P. O. Box: 76175-538, Hamedan, Iran. E-mail: hbanejad@basu.ac.ir  
Received: 5 April 2014, Accepted: 2 December 2014

Concrete is the most common material used to line irrigation canals and must maintain its durability for the lifetime of the canal. Compressive strength has been used as an index to control the quality of concrete; concrete that remains durable under freeze-thaw conditions is that with high compressive strength. Research has shown that concrete linings can show suitable compressive strength in the first days of existence, but begin to decompose after a period and lose the property of durability. The present study examined the relationship between compressive strength and the durability parameters of initial water absorption, final water absorption, water penetration depth and porosity in the Variyaneh and Dingel-e Kahriz irrigation canals in the province of Hamedan. Laboratory testing was carried out on 27 cores (69 mm in diameter; different lengths) extracted from the concrete linings of canals. The cores were prepared and their compressive strength and durability parameters were determined. The results show an inverse linear relationship between the compressive strength and density of the samples and their porosity. The durability parameters of initial water absorption, final water absorption, and water penetration depth showed no significant relationship. The results indicate that compressive strength is not sufficient for evaluation of the durability of concrete lining. Of the 27 cores, 40% had acceptable compressive strength. Of these, 50% showed acceptable durability parameters for exposure to freeze-thaw. The results also showed that the mean penetration depth and porosity of the samples were >2.5 times greater than the maximum recommended values and that the initial and total water absorption values were >1.5 times greater than the maximum recommended values. It is evident that the concrete linings will decompose more quickly than the anticipated lifetime from the influence of water and other expansive solute solutions in cold weather. It was noted that samples having similar compressive strengths had durability parameters that were greater or less than acceptable values. These results suggest that the compressive strength of concrete alone is insufficient to ensure durability and it is necessary to examine additional parameters affecting the lifetime of the concrete linings.

**Keywords:** Compressive Strength, Concrete Lining, Durability, Irrigation Canals